

תא חזוי, כתיב (מלכים א, ה) ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם. אלין איבנון דהו מبني (איןון) בני פילגשים ד אברהם, והא אוקימנא דהא באיבנון תררי קדם איבנון דאולפין תרשין לבני נשא, ומה היא ארץ קדם נפקו לבן ובעור ובלעם בנו וכלהו חרשי והוא אוקמו.

רבי חזקיה פתח ואמר, (ישעה מט) מי נתן למשיסה יעקב רבי חזקיה פטה ואמר, (ישעה מט) מי נתן למשיסה יעקב מזמנא דאתחרב כי מקדשא בריכאן לא שריין בעלמא ואתמנעו, כביבול אתמנעו מעילא ותתא, וכל אינון שאר דרגין תתאי מתתקפי ואולי ושלטי עלייהו דישראל בגין דאינון גרמו בחוביהו.

האי קרא לא אתישבן מליה דכתיב מי נתן למשיסה יעקב, פיו דאמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל, מהו חטאנו לו, חטאנו לו מבעי ליה, וא依 אמר חטאנו לו, מא依 ולא אבו, ולא אבינו מבעי ליה.

אלא בשעתא דאתחרב מקדשא ואותוקד הייכלא ועמא אתגלי, בעיא שכינתא לאתעקרא מהוכחה ולמייה עמהון בגלוותא, אמרה אייה בקדמיתה למחמי ביתאי והיכלא ואפקוד על דוכתי דכהני וליוא דהו פלחין בביותאי.

אמר רבי אלעזר בהיה שעתא אסתכלת כנסת ישראל

לעילא וחמת דבעל אסתלק מנה לעילא לעילא,
בחתת לחתא עאלת בבייתא ואסתכלת בכל אינון דוכתאי,
ואשטע קלא לעילא לעילא ואשטע קלא לחתא.
הדא הוא דכתיב (ירמיה לא) קול ברמה נשמע נהי בכוי
תרוראים רחל מבכה על בניה וגוי ואוקמיה.

כיוון דעאלת בגלוותא אסתכלת בעמא וחמת דדחקי
לוז ורמשי לוז בגלוותא בין רגלייהו דשאר עמין,
כדין אמרת (ישעה ט) מי נתן למישסה יעקב וגוי. ואינון
אמרין הלא יי זו חטאנו לו. והיא אמרת ולא אבו בדרכיו
הלוך ולא שמעו בתורתו.

ובשעתא דזמין קודשא בריך הוא למפקד על עמיה,
כגסת ישראל תיתוב מן גלוותא בקדמיתה
(אמר ליה קודשא בריך הוא) תהיך לביתה, בגין דבית המקדש
יתبني בקדמיתה, ויימא לה קודשא בריך הוא קומי
מעפרא. היא תבת ואמרה לאן אתר אליה, ביתאי חרב
היכלי אתוקד בונרא.

עד לקודשא בריך הוא בגין כי מקדשא בקדמיתה
ויתקיים היכלא ובגני קרתא דירושלם, ولברר יוקים
לה מעפרא. הדא הוא דכתיב (תהלים קט) בונה ירושלים יי
וגוי. בונה ירושלים בקדמיתה ולברר בדחי ישראל
יבנש, ויימא לה (ישעה ט) התגער מUPER קומי שב'

ירושלים וגוי. ויתכפיגש גלוותהון דישראל. הִנֵּה הוא דכתיב בונה ירושלים יי', בקדמיה, ולבדר גדי ישראל יכגס. וכדין הרופא לשוברי לב ומחבש לעצבותם דא תחיהת המתים. ובתיב, (יחזקאל לו) ואת רוחך אתן בקרבתכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו וגוי. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: ע"ב פרשת חי שרה

פרק תולדות

מִרְשׁוֹת הַגּוֹלָם
 (בראשית ס) וְאֶלְهָ תּוֹלְדוֹת
 יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם
 הַוְּלִיד אֶת יִצְחָק. רַبִּי יִצְחָק
 פָּתָח, (שיר השירים ז) הַדִּוְדָאִים
 נָתְנוּ רִיחָן וְגַוִּי. תָּנוּ רְבָנָן,
 לְעֵתִיד לְבָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא מְחַיֵּה אֶת המתים וַיַּגְעַר
 אֹתָם מַעֲפָרָם, שְׁלָא יְהִי
 בְּנֵין עַפְרָם בְּמוֹת שְׁהִי
 בִּתְחִילָה שְׁגַבְרָאוּ מַעֲפָרָם
 מִמְּשָׁר, דָּבָר שְׁאַינּוּ מַתְקִיעִים,
 הַרְאָה הוּא דכתיב (בראשית ב)
 וַיִּצְאֶר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 עַפְרָם מִן הָאָדָם.

וְאֶלְהָ (בראשית כח) **תולדות**
יִצְחָק וגוי. **פתח רבי**
חִיא ואמֵר (תהלים קו) **מי ימלל**
גבורות יי' **ישמעע כל**
תhalbתו. **תא חז'**, **כד בעא**
קדשא בריך הוא וסליק
ברעותא בריך הוא למברכי
עלמא, **הוה מסתכל**
באורייתא, **וברא ליה,** **ובכל**
עובדא ועובדא דברא
קדשא בריך הוא בעלמא
הוה מסתכל באורייתא,
וברא ליה. **הִנֵּה הוא**

ירושלים וגוי. ויתכפיגש גלוותהון דישראל. הַדָּא הוּא דכתיב בונה ירושלים יי', בקדמיה, ולבדת נדחי ישראל יכגס. וכדין הרופא לשוברי לב ומחבש לעצבותם דא תחיהת המתים. ובתיב, (יחזקאל לו) ואת רוחך אתן בקרבתכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו וגוי. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: ע"ב פרשת חי שרה

פרק תולדות

מִרְשׁוֹת הַנּוּלָם
 (בראשית ס) וְאֵלָה תּוֹלְדוֹת
 יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם
 הַוְּלִיד אֲתִיְצָחָק. רַبִּי יִצְחָק
 פָּתָח, (שיר השירים ז) הַרוֹדָאִים
 נָתְנוּ רִיחָן וְגַוִּי. תָּנוּ רְבָנָן,
 לְעֵתִיד לְבָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא מְחַיֵּה אֶת המתים וַיַּגְעַר
 אֹתָם מַעֲפָרָם, שְׁלָא יְהִי
 בְּנֵין עַפְרָם בְּמוֹת שְׁהִי
 בִּתְחִילָה שְׁגַבְרָאוּ מַעֲפָרָם
 מִמְּשָׁר, דָּבָר שְׁאַינּוּ מַתְקִיעִים,
 הַדָּא הוּא דכתיב (בראשית ב)
 וַיַּצֵּר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 עַפְרָם מִן הָאָדָם.

וְאֵלָה (בראשית כה) **תולדות**
יִצְחָק וגוי. **פתח רבי**
חִיא ואמֵר (תהלים קו) **מי ימלל**
גבורות יי' **ישמיע כל**
תhalbתו. **תא חז'**, **כד בעא**
קדשא בריך הוא וסליק
ברעותא בריך הוא למברידי
עלמא, **הוה מסתכל**
באורייתא, **וברא ליה,** **ובכל**
עובדא ועובדא דברא
קדשא בריך הוא בעלמא
הוה מסתכל באורייתא,
וברא ליה. **הַדָּא הוּא**

ובאותה שעה יתגערו מUPER
מאותו הבניין, ויעמדו בבניין
מקויים להיות להם קיימת,
ברא הוא דברתיב, (ישעה ב)
התגערו מUPER קומי שבי
ירושלם, יתקיימו בקיימת.
ויעלו מפתחת לארץ ויקבלו
גש망ם באرض ישראל.
באotta שעה יציף (נ"א ישיב)
קודשא בריך הוא כל מני
ריהין שבנו עדן עלייהם,
ברא הוא דברתיב (שיר השירים
ו הדודאים נתנו רית).

אמר רבי יצחק, אל תקרי
הדודאים אלא הדודים, זהו
הנוף והגשם שהם הדודים
ורעים זה עם זה. רב נחמן
אמר, הדודאים מולדים אהבה
בעולם, אף גם מולדים אהבה
אהבה בעולם. ומאי נתנו
רית, בשרון מעשיהם לדעת
ולהכير לבוראם.

(שיר השירים ז) ועל פתחינו, אלו
פתחי שמיים שהם פתחותים

דכתיב, (משלי ח) ואהי אצלו
אמון ואהי (דף ג'etz נ"ב)
שבעועים يوم אל תקרי
אמון, אלא אמן.

כד בעא למרי אדם
אמרה תורה קמיה, אי
בר נש יתר, ולברת יחת
ואנת תידון לי, אמר יהונ
עובד ידק למגנא, דהא לא
יכول למסבל דינך. אמר
לייה קודשא בריך הוא, הא
אתקינות תשובה עד לא
בראת עולם, אמר קודשא
בריך הוא לעולם בשעתא
דעבד לייה וברא לאדם,
אמר לייה, עולם עולם,
אנת ונימוסך לא קיימין
אלא על אוריתא. ובגין כה
בראת לייה לאדם כה, בגין
די תעסק בה. וαι לאו, הא
אנא אהדר לך לתחוי ובהו

להזריד נְשָׁמוֹת לִפְגָּרִים. כֵּל
מְנֻדִּים, אֲלֹו הַנְּשָׁמוֹת. (שיר
השירים ז) חֶדְשִׁים גַּם יְשָׁגִים,
אָוֹתָם שִׁיצְאוּ נְשָׁמֹתָם מִהִיּוֹם
בִּמְהָ שָׁנִים, וְאָוֹתָם שִׁיצְאוּ
נְשָׁמֹתָם מִימִים מוּעָטִים, וְזַכּוּ
בְּבָשָׂרוֹן מַעֲשֵׂיהֶם לְהַפְּגָס
בְּעוֹלָם הַבָּא, בְּלֹם עַתִּידִים
לִירֵד בְּבָת אֶחָת לְהַפְּגָס
בְּגֻפּוֹת הַמּוֹכְנִים לָהֶם.

אמֶר רַבִּי אַחָא בֶּן יַעֲקֹב,
בַּת קֹול יוֹצָאת וְאֹמְרָת,
חֶדְשִׁים גַּם יְשָׁגִים דָּודִי
צָפְנָתִי לְהָ. צָפְנָתִי אָוֹתָם
בְּאָוֹתָם הַעוֹלָמוֹת. לְהָ,
בְּשַׁבְּילָהּ, בְּשַׁבְּיל שָׁאָתָה
גּוֹף קָדוֹשׁ וְנָקִי. דָּבָר אַחֲרָ
הַהֲדֹאִים (נתנו ר'ית) אֲלֹו
מְלָאָכִי שְׁלוּם. נְתַנוּ ר'ית
אֲלֹו הַנְּשָׁמוֹת שְׁהָם ר'ית
הַעוֹלָם. נְתַנוּ שְׁבָכוּ בִּמְהָ
דָּאת אָמֶר, (בְּמַדְבֵּר כָּא) וְלֹא
נְתַנוּ סִיחֹן אֶת יִשְׂרָאֵל.
הַתִּאֱנָא אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה,
שֶׁלֶשׁ בְּתוֹת שֶׁל מְלָאָכִי

וְכֹלֶא בְּגִינִּיהְ דָּאָדָם קִיִּמָּא,
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (ישועה מה)
אַנְכִּי עֲשִׂיתִי אָרֶץ וְאָדָם
עַלְיהָ בְּרָאָתִי. וְאֹרְדִּינִּתָּא
קִיִּמָּא וּמְכַרְזָא קְמִיִּיהְ דְּבָנִי
נְשָׁא, בְּגִין דִּיתְעַסְּקוּ
וַיִּשְׂתַּדְלוּ בָּה וְלִיתְ מַאן
דִּירְכִּין אַוְדְּגִיהְ.

תָּא חֹזֵי, כֵּל מַאן דְּאַשְׁתַּדְלָ
בְּאֹרְדִּינִּתָּא אֵיהְ קִיִּים
עַלְמָא, וּקִיִּים כֵּל עַוְּבָדָ
וּעַוְּבָדָא עַל תְּקִינִיהְ כְּדָקָא
יִאָוֶת, וְלִיתְ לְהָ כֵּל שִׁיְּפָא
וּשִׁיְּפָא דְּקִיִּמָּא בֵּיהְ בְּבָרָ
בְּשָׁ, דָּלָא הוּי לְקַבְּלִיהְ בְּרִיהְ
בְּעַלְמָא. דָּהָא כִּמָּה דָּבָר נְשָׁ
אֵיהְ מַתְּפָלִיג שִׁיְּפָין,
וּכְלָהּוּ קִיִּמָּין דְּרָגִין עַל
דְּרָגִין מַתְּקָבִין אַלְיָן עַל
אַלְיָן וּכְלָהּוּ חַד גּוֹפָא, הַכִּי
גַּמְיִ עַלְמָא, כֵּל אִינּוֹן בְּרִין

השרת הולכים בכל חדש
ובכל שbat ללוות לנשמה
עד מקום מעלתה. ובמאן
נוקים על פתחינו כל מגדים.
אמר רבי יהודה, אלו הן
הנופות שם עומדים
בפתחי קברות לקבל
נשמתן. ודומ'ה נותן פתקא
דחשבנא והוא מבורי
ו אומר, רבונו של עולם,
חרים גם ישנים, אותן
שנקברו מכפה ימים ואניהם
שנקברו מזמן מועט, כלם
צפתי לך למיפק לך
בחושבנא.

אמר רבי יהודה אמר רב,
עתיד הקדוש ברוך הוא
לשמה באorts זמן עם
הצדיקים, להשרות שבינתו
עמם והבל ישמח באורתה
שמחה, הדא הוא דכתיב,
(תהלים ק) ישמח ה' במעשו.
אמר רבי יהודה, עתידים
הצדיקים באorts מן, לברא
עולם ולהיות מתים.

כלו שיפין שיפין
וקיימין אלין על אלין, וכד
מתתקנו כלו, הא גופה
 ממש. וכלא בגונא
דאורייתא, זה אורייתא
כלא שיפין ופרקין, וקיימין
אלין על אלין, וכד מתתקנו
כלו, אתעבדו חד גופא.
כיוון דאסתפל דוד בעובדא
דא, פתח ואמר, (תהלים ק) מה
רבו מעשיך יי' כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנייה.
באורייתא איבון כל רזין
עלאין חתימיין
دلא יכולין לאתדקא,
באורייתא כל איבון מלין
עלאין, דאתגליין ולא
אתגליין, באורייתא איבון
כל מלין דלעילא ולתטא,
כל מלין דעלמא דין, ובכל

אמר ליה רבי יוסף, והתנו
(קהלת א) אין כל חדש תחת
השמש. אמר ליה רבי
יהודה, תא שמע, ועוד
שהראשעים בעולם וירבו, כל
העולם אין בקיום,
ובשהצדיקים בעולם אין
העולם מתקיים. ועתדים
להיות מזמנים בדקה אמר,
(ובירה ח) עוד ישבו זקנים
זקנים ברחובות ירושלים
ואיש משענתו בידו מרוב
ימים, בדרך ליעיל. (קיד
ע"ב)

באorthו ימן, ישיגו הצדיקים
דעת שלמה, הדamer רבי
יוסף, ביום אחד קידשא
בריך הוא בעובדיו, זמיגין
איןון צדיקיא למגdu ליה
בלבHon, ובדין יסני סבלתנו
בלבHon באילו חוו ליה
בעינא, הרא הוא בדרך,
(ישעה כ) ואמר ביום ההוא
הנזה אלהינו זה וגוי. ושמחת
הנשמה בגוף יתר מבולם,

מלין דעלמא דאתה
באורייתא איבון, וליית (דף קלה
ע"א) **מאן דישגה וידע לוֹן,**
ובגין פה כתיב, (תהלים קו) **מי**
ימלל גבורות יי ישמע כל
תהלך.

תא חזי אתה שלמה ובעה
למייקם על מלאו
דאורייתא, ועל דקדוקי
אוריתא, ולא יכילד, אמר
(קהלת ז) **אמרתי אחכמה והיא**
רחוקה ממני. דוד אמר,
(תהלים קיט) **גל עיני ואביטה**
גפלאות מתורתך.

תא חזי, כתיב בשלמה
(מלכים א ז) **VIDBER שלשות**
אלפים משל ויהי שירו
חמשה ואלף. והא איקמות.
ד חמישה ואלף טעםם הו
בכל משל ומשל דתוה אמר.
ומה שלמה דאייה בשר זדם

על שְׂנִיהוּ שְׂנִיהם קִיִּים
וַיַּדְעֵי וַיִּשְׁגֹּנוּ אֶת בָּרָאָם
וַיַּהֲנוּ מִזְיוֹן הַשְׁכִּינָה, וַיַּהֲוֵ
הַטּוֹב הַגָּנוּן לְצִדְקִים לְעֵתיד
לְבָא. הַךְאָהוּ דְכְתִיב,
(בראשית ס) וַאֲלֵהֶת תּוֹלְדוֹת
יַצְחָק בֶּן אֶבְרָהָם, אַלְוּ הַם
תוֹלְדוֹת הַשְּׁמָחָה וְהַשְׁחֹוק
שִׁיחָא בְּעוֹלָם בָּאוֹתוֹ זָמָן. בָּן
אֶבְרָהָם, הִיא הַגְּשָׁמָה הַזּוֹכָה
לְכָךְ וְלְהִזְמָה שְׁלִימָה

בְּמַעְלָתָה. (בראשית ס)
אֶבְרָהָם הַזָּלִיד אֶת יַצְחָק,
הַגְּשָׁמָה מַזְלִידָה הַשְׁמָחָה
וְהַשְׁחֹוק הַזָּה בְּעוֹלָם.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה לְרַבִּי חִיאָ,
הָא דַתְגִּינֵן דַעַתִיד הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לְעֵשָׂוֹת סְעוּדָה
לְצִדְקִים לְעֵתיד לְבָא, מַאי
הִיא. אָמָר לֵיהֶ, עַד לֹא
אָזְלִית קִמֵּי אַינְנוּ מְלָאכִין
קְדִישֵׁין מְאֵרִי מַתְנִיתֵׁין הַכִּי
שְׁמִיעָה לֵי, בֵּין דְשְׁמָעִית הָא
הָאָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר,
אֲתִיְשָׁבָא בְּלֹבָאי, הָאָמָר

כֵּךְ הוּוּ בְמַלְוִי, מְלִין
דָאָרִיִּתָא דְקָאָמָר קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא, עַל אַחַת כִּמְהָ
וּכִמְהָ, הַבְּכָל מַלְהָ וּמַלְהָ אִיתָ
בָּה כִּמְהָ מְשֻׁלִּים, כִּמְהָ
שִׁירִין, כִּמְהָ תּוֹשְׁבָחָן, כִּמְהָ
רְזִין עַלְאַיִן, כִּמְהָ חַכְמָאָן
וְעַל דָּא דְכִתִּיב מַיִם לְלִיל
גְּבוּרוֹת יִי.

תָא חֹזֵי, מַה דְכִתִיב לְעַילָא,
(בראשית ס) וַאֲלֵהֶת תּוֹלְדוֹת
יַשְׁמָעָל, דְאַינְנוּ תְּרִיסֶר
בְּשִׁיאַיִן, לְבָתֶר אָמָר וַאֲלֵהֶת
תוֹלְדוֹת יַצְחָק, סְלִקָא דְעַתָּה
דְכִיּוֹן דְכִתִיב בֵּיה בְיַשְׁמָעָל
דְאָוְלִיד תְּרִיסֶר בְּשִׁיאַיִן,
וַיַּצְחָק אָוְלִיד תְּרִין בְּנִין,
דָדָא אָסְתָלָק וְדָא לֹא
אָסְתָלָק. עַל דָא דְכִתִיב מַיִם
ימַלְלִיל גְּבוּרוֹת יִי, דָא יַצְחָק,
וַיַּצְחָק אֲפִיק לֵיה לִיעַקְבָּ

רבי אלעזר, סעודת הצדיקים לעתיד לבא, בהאי דכתיב (שמות כט) ויהזו את האלים ויאכלו וישתו, ורא הוא דתנן ניזוגין. ואמר רבי אלעזר באתר חד תנינן נהגין, ובאתר אחרא תנינן ניזוגין, מיין בין האי להאי. אלא וכי אמר אבוי, הצדיקים שלא זכו כל בך נהגין מאותו זיו שלא ישבינו כל בך, אבל הצדיקים שזכו נזוגין עד שישינו השגה שלמה. ואין אכילה ושתיה אלא זו זו היא הסעודה והאכילה. ומנא לנו הא, ממשה, דכתיב, (שמות כד) ויהי שם עם ה' ארבעים يوم וארבעים לילא לחם לא אבל ומים לא שתה. מי טעם מא לחם לא אבל ומים לא שתה. מפני שהיה גzon מסעודה אחרת מאותו זיו של מעלה, ובhai גונא סעודתון של צדיקים לעתיד לבא.

זהו איה בלחודוי יתר מפלתו, דאוליד תריסר שבטים, קיומה דלעילא ותטא. אבל יצחק לעילא בקדושה עלאה (ס"א וישמעאל) ועשו לחתא, ועל דא כתיב, מי ימלל גבורות יי' ישמע כל תהלה, דא יעקב בד אתדק שמשא בסירה כמה ככביא נהירין מבוייה. בראשית כט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם. אמר רבי יוסי, מי שנא דעת הכא לא כתיב בין אברהם והשתא אמר, אלא אף על גב דכתיב ויברך אלהים את יצחק בנז, השתא דמיית אברהם דיוונית הוה בית, ואשתאר בית ביצחק, אבל מאן דחמי ליצחק הוה אמר דא אברהם

אמר רבי יהודה סעודת הצדיקים לעתיד לבא לשמה בשמהתו, נראה הוא דברתיב (תהלים ל) ישבעו ענויים וישמחו. רב הונא אמר מהבא, (תהלים ח) וישמחו כל חסוי בה לעולם ירגנו. אמר רבי יצחק, הא ויהי איתא לעתיד לבא. ויהי איתא לעתיד לבא. ותאנא אמר רבי יוסף, אין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, אלו דברים עתיקים שלא נגלו לאדם מיום שנברא העולם, ועתדים להתגלו לצדיקים לעתיד לבא, וזה היא השתיה ואכילה, ודהי דא היא.

אמר רבי יהודה ברבי שלום, אם בן מהו לויתן ומהו השור, דברתיב, כי בול הרים ישאו לו. אמר רבי יוסף, זה הוא בתיב, (ישעה כ) בעת היא יפקוד ה' בחרבו הקשה והגדולה והתקפה על

וזאי, והוה סהיד ואמר (בראשית כ) אברהם הוליד את יצחק.

רבי יצחק קם ליליא חד למלע' באורייתא, ורבי יהודה קם בקסרו, בההייא שעטה. אמר רבי יהודה, אייקום ואיזיל לגבי רבי יצחק, ואלע' באורייתא ונתחבר כחדר. אול עמיה חזקיה בריה דהוה רביה. פד קרייב אבבא, שמע לייה לרבי יצחק דהוה אמר, ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באיר לחוי רואין, הא קרא לאו רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה, מאי שנא דקידשא בריך הוא אצטראיך לברכאת לייה ל יצחק, בגין

לוייתן נחש בריח ועל לוייתן
נחש עקלתון והרג את
התנין אשר בים, הוא הכא
תלתא. אלא רמו הוא דכא
רמו על מלכוותא. אמר רבי
תנחים לית למימר על מה
דאמרו רבנן, ודע כי כה היא.
אמר רבי יצחק, אני הוינא
קמיה דרבבי יהושע,
ושאיילנא האי מלאה,
אמרנא, האי סעודתא
צדיקא לעתיד לבא אי
כה הוא, לא ATI ישבא
בלבאי, דהא אמר רבי
אלעזר, סעודת הצדיקים
לעתיד לבא בהאי גוננא
דבתיב, (שמות ט) ויהו אט
האללים ויאכלו וישתה.
אמר רבי יהושע שפיר
כאמר רבי אלעזר, וזה הוא.
עוד אמר רבי יהושע, האי
מיימונתא האמור רבנן
לרובא רעלמא, יומניין
איןון בהאי סעודתא לוייתן
וההוא תורה ולמשתי חמרה

דابرיהם לא ברכיה. מי
טעמא, משום דלא יתרך
עשׂו, ועל דא סליק איבונ
ברכאנ לקידשא בריך הוא,
ואוקמיה. וישב יצחק עם
באר לחי ראי, מי לחי
ראי, אלא דאתחבר בה
בשביגנתא, בירא דמלאך
קיימה אתחו עלה,
כתרגומו, ובעין כה ברכיה.
אדחכי, בטש רבי יהודה
אבבא וועל,
ואתחברו. אמר רבי יצחק,
השתא זונגא דשביגנתא
בהדען. אמר רבי יהודה, האי
באר לחי רואי דקאמרת
שפיר, אבל במלחה אשטע.
פתח ואמר, (שיר השירים ד) מעין
גפים באר מים חיים וגוזלים
מן לבנון, האי קרא אפער
אבל הא אוקמיה, מעין

טב דאתגנטר מפדר אתברי
עלמא, קרא אשבחו ודרשו,
דכתיב, (ויקרא כו) ואכלתם
לחכם לשובע. דאמר רבי
וירא, כל מיני פיתוי פטה
הקדוש ברוך הוא לישראל
להחווים למוטב, ורא הוא
יתיר מבלוזן, דאמר לדחו
ואכלתם לחכם לשובע.
ובכללות, (ויקרא כו) ואכלתם
ולא תשבעו, ורא קשיא לדחו
מבלוזנו.מאי טעם, דכתיב,
(שמות טז) מי יתן מותנו ביד ה'
באرض מצרים וגנו. אמר רבי
וירא, מלמד דמשום האכילה מסרו נפשם למות
בידם. ביוון שראה הקדוש
ברוך הוא פאותם, אמר
לهم, (ויקרא כו) אם תשמעו
לקול המצות, ואכלתם
لשובע כדי להניח דעתם.
כהאי גוננא חמו רבנן
הגולות אתחמשה, אסתבמו
על קראי דאוריתא ואמרו
הזמיןין לambil ולמחדי

גנים דא אברהם באאר מים
חיים דא יצחק, ובזילים מן
לבנון דא יעקב. באאר מים
חיים דא יצחק, חיינו
דכתיב וישב יצחק עם באар
לחוי ראי. ומאי באאר דא
שכינטא. לחוי, דא חי
העולם, צדיק חי
העולם וליית לאפרשה
לzon, חי הוא בתרי עלמין,
חי לעילא, דאייה עלמא
עלאה, חי לגבי עלמא
תתאה, ועלמא תתאה
בגיניה קיימא ונחרא.

תא חזוי, סיגרא לא
אתגהירת, אלא כד
חזיא לייה לשמשא, וביוון
דחזיא לייה, אתגהיר. ועל
דא הא באאר לחוי רואי
וداع, וכדין אתגהיר,
וקיימא במיאן חיין, לחוי

בְּסֻעָדָתָא רַבָּה דָומִין
קוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הַיָּא לְמַעַבְדָ
לְהָוֹן וְעַל דָא רַוְבָא דָעַלְמָא
סְבָלו גְּלוּתָא בְּגִינָה הַיָּא
סְעוּדָתָא.

אמר רבי יוחנן, לית לו לסתור מהימנותא דבלא אלא לךימא ליה, דהא אוריתא אסחדת עלי, דהא אנן ידעין מהימנותא דצדיקיא וכסופה דלהון Mai haia, Dibtib, (שיר השירים א) נגילה ונשמחה בה, ולא באכילה. (שיר השירים א) נובירה דודיק מין. וההיא סעודתא דומניון בה, יהא לו חולק למני מנה וזו היא השמחה והשחוק. ואלה תולדות יצחק, שיצחקו הצדיקים לעתיד לבוא. אברהם הוליד את יצחק, ובוות נשמה מולדיד השחוק זהה ונשמחה בעולם.

בְּהַהְוָא בִּירָא, לְאַתְעָרָא רְחִימָתָא כְּדַקָּאמָרָן.

רָאִי, בְּגִינָה לְאַתְמָלִיא
וְלְאַתְגָּהָרָא מַהְאִי חַי.
תָא חַזִי, פְּתִיב (דף קלו ע"א) (שמואל ב ב"ג) וּבְנִיהוֹ בָן יְהוָדָע
בָן אִישׁ חַי דְתֹהָה צְדִיק וּנְהִיר
לְדִרְיה, כִּמֵה דְחַי דְלַעַילָא
בְּהִיר לְעַלְמָא. וּבְכָל זְמָנָא
הָאִי בָאָר לְחַי אַסְתָּבָל וְחַמִּי,
בְּגִינָה לְאַתְגָּהָרָא כְּדַקָּאמָרָן.
וַיִּשְׁבַּצְחָק עִם בָאָר לְחַי
רָאִי. הַיְינָנוּ דְכַתִּיב, (בראשית כה)
בְּקַחְתָּו אֶת רְבָקָה, וַיִּתְיַבֵּב
בְּהַדָּתָה, וְאַתְּאַחִיד עַמָּה,
חַשְׁךְ בְּלִילָה, דְכַתִּיב, (שיר
השירים ב) שְׁמָאוֹלָו תַחַת
לְרָאָשִׁי. וְתָא חַזִי, יְצָחָק
בְּקַרְבָּת אֶרְבָּע הָוֹה בְּתַר
דְמִית אֶבְרָהָם, מָהו וַיִּשְׁבַּ
צָחָק עִם בָאָר לְחַי רֹאִי,
דְאַזְדוֹג בֵּיה, וְאַחִיד בֵּיה
בְּהַהְוָא בִּירָא, לְאַתְעָרָא רְחִימָתָא כְּדַקָּאמָרָן.

פָתָח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (קהלת א) זֹרֶח הַשְּׁמֵשׁ וּבָא הַשְּׁמֵשׁ וְאֶל מָקוֹםו שׂוֹאָף זֹרֶח הַוָּא שֶׁם. זֹרֶח הַשְּׁמֵשׁ, דָא שְׁמֵשׁא דְנַהֲיר לְסִיחָרָא, דְכֶד אֲתַחֲזֵי בְהַדָּה כְּדֵין נַהֲרָא, וְאֲתַגְנָהֵר זֹרֶח מָאָתָר עַלְּאָה דְקִיְימָא עַלְּיהָ, מַתְמַן זֹרֶח תְּדֵיר. וּבָא הַשְּׁמֵשׁ, לְאוֹדוֹגָא בְהַדָּה דְסִיחָרָא. (קהלת א) הַוְלֵך אֶל דְרוּם, דְאַיְהו יְמִינָא וְשִׁוִּי תּוֹקֵפָה בַּיִת, וּבְגִין דְתוֹקֵפָה בַּיִת, כֹּל חִילָא דְגֻפָא בַּיְמִינָא הַוָּא וַבַּיִת תְּלִיאָ. וּלְבָתֵר סּוּבָב אֶל צָפּוֹן, נַהֲיר לְסִטְרָא דָא וְנַהֲיר לְסִטְרָא דָא. סּוּבָב סּוּבָב הַוְלֵך הַרְוִית, בְּקָדְמִיתָא פְתִיב שְׁמֵשׁ, וְהַשְׁתָּא רְוִית. אֶלָא כֹּלֶא חַד וּרְזָא חַדָא, וּכֹל דָא בְגִין דְסִיחָרָא אֲתַגְנָהָרָא מִגְיָה וַיַּתְחַבְּרוּן תְּרוּוִיָּהוּ.

תָא חִזֵּי, בְּכָד אַתָּא אַבְרָהָם לְעַלְמָא חַבֵּיק לְה לְסִיחָרָא וְקַרְבֵּיל לְה, כִּיּוֹן דָאָתָא יִצְחָק אַחֵיד בָה וְאֲתַקֵּיפָה בָה כְּדֵקָא יָאָות, וּמְשִׁיךָ לְה בְּרַחִימִי, כִּמָה דָאָתָמָר דְכִתְיב, (שיר השירים ב) שְׁמָאלוֹ תְחַת לְרַאשׁ. כִּיּוֹן דָאָתָא יַעֲקֹב, כְּדֵין אֲתַחְבֵר שְׁמֵשׁא בְסִיחָרָא וְאֲתַגְנָהֵר, וְאֲשַׁתְפָחָה יַעֲקֹב שְׁלִים בְכָל סְטְרִין, וְסִיחָרָא אֲתַגְנָהֵרָת וְאֲתַתְקָנוֹת בְתִרְיִיסְר שְׁבָטִין.

פָתָח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר (תהלים קל) הַגָּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָל עֲבָדֵי יְיָ וְגוּ. הָאֵי קָרָא אוֹקְמָה, אֲבָל תָא חִזֵּי, הַגָּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ, וּמְאָן אִינֵין דִיתְחַזּוֹן לְבָרְכָא לֵיה